

Marek Sioma

Eugeniusz Jędrusyna (1915–2014)

Rocznik Lubelski 40, 263

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JĘDRUSYNA Eugeniusz (1915–2014), por. rez. WP. Ur. 7 września 1915 r. w Michalowie, w powiecie tomaszowskim, w rodzinie kowala. Ojciec Paweł zmarł w 1917 r., matka Maria z d. Derko – w 1956 r. W roku 1925 Jędrusyna zakończył edukację, ukończywszy dwuklasową szkołę elementarną w Michalowie. 13 maja 1936 r. komisja poborowa w Hrubieszowie przydzieliła go do 2. Pułku Strzelców Konnych w tym samym mieście. Do pułku został wcielony 10 października 1936 r. Służył w 4. szwadronie w stopniu strzelca konnego. Dwa lata później przeniesiony do rezerwy. 28 sierpnia 1939 r. zmobilizowany. W czasie wojny niemiecko-polskiej służył w 2. szwadronie 2. PSK. Uczestnik bitwy pod Mokrą.

23 września 1939 r. walczył pod Dominikanówką aż do rozbicia jednostki. Wzięty do niewoli sowieckiej zdołał uwolnić się dzięki znajomości języka ukraińskiego (chachłackiego) i chłopskiemu pochodzeniu. Okupację przeżył w domu rodzinnym w Michalowie, pracując jako rolnik i robotnik sezonowy w Cukrowni „Woźuczyn”. 26 sierpnia 1944 r. zmobilizowany przez Wojenkomat i wcielony do 256. inżynierskiego baonu saperów Armii Czerwonej jako saper-miner. Odznaczony trzema sowieckimi medalami wojennymi. Z wojska zwolniony 15 października 1945 r. Po powrocie w rodzinne strony odmówił wyjazdu do ZSRS. W roku 1946 wywieziony wraz z rodziną do Barkowa w powiecie człuchowskim, gdzie osiadł na gospodarstwie rolnym. Tam też był działaczem spółdzielczym. W rodzinne strony wraz z rodziną wrócił w 1955 r. Osiadł w Michalowie-Zastaw, gdzie dokończył edukację, kończąc eksternistycznie siedmioklasową szkołę podstawową. Pracował we własnym gospodarstwie rolnym oraz jako woźny w szkole podstawowej w Michalowie, a w latach 1963–1977 jako robotnik i stróż w Cukrowni „Woźuczyn”. Następnie na emeryturze. Członek Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Związku Bojowników o Wolność i Demokrację. Po transformacji ustrojowej jako żołnierz przedwojennego Wojska Polskiego doceniony awansami: sierżant rezerwy (9 XI 1992), podporucznik rezerwy (2000), porucznik rezerwy (2003). Członek zwyczajny Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i byłych Więźniów Politycznych. Odznaczony medalem „Za udział w wojnie obronnej 1939”. Żona ty z Marią z d. Derko¹ miał pięcioro dzieci. Jan (ur. 1941), Witold (1944–1965), Emilia (ur. 1948), Józef (ur. 1950) i Halina (ur. 1958). Zmarł 25 czerwca 2014 r. w szpitalu powiatowym w Tomaszowie Lubelskim. Pochowany na cmentarzu parafialnym w Woźuczynie.

*Marek Sioma
Lublin*

1 Przypadkowa zbieżność imion i nazwisk panieńskich matki i żony E. Jędrusyny. Obie kobiety nie były blisko spokrewnione.